

Arrest

nr. 154 759 van 16 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 juli 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 mei 2013 waarbij de verlenging van de machtiging tot verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 december 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, overeenkomstig artikel 10 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, wordt geweigerd; en van de beslissingen van 28 mei 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. HASOYAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 juni 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), waarbij medische aandoeningen in hoofde van hun dochter worden voorgelegd.

1.2. Deze aanvraag wordt op 19 april 2012 gegrond verklaard. Verzoekers worden gemachtigd tot verblijf en in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) geldig tot 9 mei 2013.

1.3. Op 28 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de verlenging van de machtiging tot verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, wordt geweigerd. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoekers in kennis worden gesteld op 7 juni 2013. De motieven luiden als volgt:

"Mijnheer/Mevrouw de Burgemeester,

NAAM:

S.A.

S.A. + kind

S.S.

S.J.

(...)

Nationaliteit: Armenië

(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van XXX bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 30.06.2011. Dat dit verzoek door onze diensten op 19.04.2012 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van tot 09.05.2013, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en):

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en arts-voorbijgaand karakter heeft m.n.:

De arts-adviseur komt in zijn medisch verslag van 16.05.2013 (zie uitgebreid medisch verslag in gesloten omslag in bijlage) tot volgend besluit:

"Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. De verblijfsmachtiging is niet langer nodig vermits er een blijvende verbetering is van de gezondheidszorg."

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden."

1.4. Op 28 mei 2013 neemt de gemachtigde ten aanzien van elk van de verzoekers en hun kinderen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Deze vormen de tweede en derde bestreden beslissingen waarvan verzoekers op 7 juni 2013 in kennis worden gesteld. De motieven luiden voor beide beslissingen als volgt:

"En exécution de la décision de

In uitvoering van de beslissing van

P.F. , attaché,

délégué de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint a la nommée:

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt aan de genaamde:

(....)

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants au plus tard dans les 30 jours de la notification :

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten:

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italië, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovánie, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchéquie sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre.

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië², tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée:

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé : l'intéressé n'est pas reconnu comme réfugié (arrêt du CCE du 11.03.2011);

2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: betrokkene werd niet als vluchteling erkend (arrest van de RvV van 11.03.2011);”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, en van artikel 25 van de Universele verklaringen voor de rechten van de mens (hierna: UVRM).

3.2. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State moet onder “middel” worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618).

De Raad stelt vast dat waar verzoekers de schending aanvoeren van artikelen 10 en 11 van de Grondwet en artikel 25 UVRM, ze evenwel niet verduidelijken op welke wijze deze rechtsregels door de bestreden beslissing werden geschonden. Het middel is in die mate dan ook onontvankelijk.

3.3. De Raad stelt vast dat het betoog van verzoekers in wezen gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de verlenging van de machtiging tot verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de ambtenaar-geneesheer de aangehaalde medische elementen evalueerde en concludeerde: “Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden

afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. De verblijfsmachtiging is niet langer nodig vermits er een blijvende verbetering is van de gezondheidstoestand.”

De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar het medisch advies van 16 mei 2013 dat in gesloten omslag werd gevoegd bij de bestreden beslissing en er integraal deel van uitmaakt.

In de bestreden beslissing wordt besloten dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben. Derhalve blijkt niet langer dat de dochter van verzoekers lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of dat zij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst.

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekers het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken van de formele motiveringsplicht. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt niet.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals gesteld door de verzoekers, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is. Daarenboven blijkt uit wat hierna wordt besproken dat de bestreden beslissing werd genomen met inachtneming van de concrete omstandigheden die de individuele situatie van hun dochter en hun gezin kenmerken. Van een stereotiepe motivering is dan ook geen sprake. Verzoekers kunnen niet ernstig voorhouden dat de bestreden beslissing, waarvan het medisch advies integraal deel uitmaakt, niet voldoende geïndividualiseerd is.

3.4. De Raad merkt op dat de verzoekers de eerste bestreden beslissing voornamelijk inhoudelijk bekritisieren en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het zorgvuldigheidbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidbeginsel wordt beoordeeld in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het op het ogenblik van de aanvraag geldende artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

3.5. De Raad stelt vast dat de gemachtigde, op basis van artikel 13 van de Vreemdelingenwet en artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, gemachtigd is om na te gaan of de dochter van verzoekers, in hoofde van wie medische elementen werden voorgelegd, nog steeds voldoet aan de bijzondere omstandigheden op basis waarvan voordien een machtiging tot voorlopig verblijf werd toegekend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In het bijzonder staat het de gemachtigde toe om na te gaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend gewijzigd zijn zodat een machtiging nog steeds nodig is.

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 luidt als volgt:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Artikel 13, § 3, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

(...);

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

(...)”

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer heeft onderzocht of de minderjarige dochter van verzoekers nog voldeed aan de omstandigheden op basis waarvan voordien een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd toegekend.

De ambtenaar-geneesheer concludeerde na evaluatie van de voorliggende medische getuigschriften dat:

“S.S.

Vrouwelijk

Nationaliteit: Armenië

(...)

Graag beantwoord ik uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van de verlenging van de machtiging töt verblijf. Er werd eerder een medisch advies gegeven door collega dr. Ingelbrecht (d.d. 12/04/2012) voor een verblijf van 1 jaar.

Voor dit advies baseer ik me op de attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd:

- Standaard medische getuigschriften (d.d. 27/04/2012, 24/08/2012 en 16/01/2013) ingevuld door dr. Voets, neuropediater waaruit blijkt dat betrokkene een congenitale duodenale atresie had waarvoor een chirurgische correctie gebeurde. Betrokkene heeft last van neurocardiogene crises op basis van intestinale pijnen, belangrijke gastro-enterologische problemen, chronische pancreatitis en urge incontinentie. Hiervoor wordt betrokkene multidisciplinair opgevolgd en medicamenteus behandeld;*
- Aanvraag (d.d. 16/01/2013) van een radiologisch onderzoek van het abdomen;*
- Medisch attest (25/02/2013) opgemaakt door dr. Voets waaruit blijkt dat betrokkene een belangrijk medisch probleem heeft (hemi-abdomen en neurocardiogene crises) waarvoor betrokkene multidisciplinair wordt opgevolgd. De moeder van betrokkene zou niet buitenshuis kunnen werken omwille van de zorgen voor! het kind.*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat dit 8-jarig meisje een congenitale aandoening had waarvoor ze een ingreep onderging. Op heden heeft ze last van neurocardiogene crises (beperkte bloeddrukdaling) door intestinale pijn evenals obstipatie.

Volgens het meest recente attest wordt betrokkene behandeld met risperidon (Risperda®) en laxerende middelen als macrogol (Movicol®), lactulose en lavementen. Betrokkene is onder controle met de huidige behandeling en opvolging.

De situatie is inmiddels gestabiliseerd met de ingreep en de huidige medicatie en de opvolging. Deze medicatie en de multidisciplinaire opvolging zijn beschikbaar in het thuisland zoals verder zal blijken. Dit is een duidelijke en blijvende verbetering met het moment waarop de tijdelijke verblijfsmachtiging werd toegekend.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen. Volgens de attesten heeft betrokkene nood aan mantelzorg. Concreet zorgt de mama voor haar kind.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging In het land van herkomst / terugname

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

(1) Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank1 van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst en die gecontracteerd zijn door het bureau van de medische adviseurs van het

Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 22/02/2013 met uniek referentienummer AM-2797-2013

(2) Informatie afkomstig uit de IMedCOI-databank van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst en die gecontracteerd zijn door het bureau van de medische adviseurs van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 21/11/2012 met uniek referentienummer AM-2678-2012

(3) Informatie afkomstig uit de IMedCOI-databank van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst en die gecontracteerd zijn door het bureau van de medische adviseurs van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 17/10/2011 met uniek referentienummer AM-2226-2011

(4) Informatie afkomstig uit de IMedCOI-databank van plaatselijke artsen die werkzaam zijn in het land van herkomst en die gecontracteerd zijn door het bureau van de medische adviseurs van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 13/09/2012 met uniek referentienummer AM-2601-2012

Betreffende de multidisciplinaire opvolging, uit (2) blijkt dat de nodige specialisten voor een multidisciplinaire opvolging aanwezig zijn in Armenië, zowel voor ambulante verzorging als voor eventuele hospitalisaties met de benodigde onderzoeken.

Uit (2) blijkt dat er chirurgen zijn die specifiek in de darmen kunnen ingrijpen.

Uit (3) blijkt dat verscheidene vormen van laxantia beschikbaar zijn. En uit (4) blijkt dat ook risperidon beschikbaar is.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië

Een bepaald type gezondheidszorgen en zorgen voor welbepaalde aandoeningen wordt door de staat betaald.

Daarnaast krijgen mensen die behoren tot bepaalde sociaal kwetsbare groepen een breder pakket van zorgen gratis. Tot deze categorie behoren onder andere arme families met weinig middelen en hoge vaste kosten. Ook mensen die terugkeren naar Armenië behoren hiertoe. Mensen die tot deze categorieën behoren, krijgen ook de gespecialiseerde zorgen en de benodigde medicijnen gratis. Ze hebben toegang tot dezelfde zorginstellingen. In de andere gevallen moeten de burgers zelf betalen voor zorgen.

Er is geen ziekteverzekering, onderstaande staatstussenkomsten zijn automatisch van toepassing op alle Armeense burgers. De zorgen die S nodig heeft, vallen onder het gratis basispakket gezondheidszorg.²

Er is in Armenië ook een NGO actief die mantelzorg verleent aan hulpbehoevenden.³

Wat betreft het systeem van de sociale zekerheid in Armenië kunnen we volgende weer geven.

Er is hulp voor personen die als werkloos geregistreerd zijn. Dit zijn mensen die geen werk hebben, werk zoeken en ten minste 1 jaar gewerkt hebben. Zij krijgen een werkloosheidsuitkering gedurende maximaal 1 jaar. Deze mensen kunnen ook beroepsopleidingen volgen en worden begeleid naar een job.

Voor arme families is er een familiale sociale uitkering. De uitkering wordt aangepast aan de graad van armoede en de samenstelling van het gezin. Hoe moeilijker de situatie, hoe hoger de uitkering.

Er wordt maandelijks een zorgbijslag betaald voor elk kind jonger dan 2 jaar, bij de geboorte wordt ook eenmalig een som uitgekeerd. Voor elk kind tot de leeftijd van 18 jaar ontvangen de ouders, in geval van officiële tewerkstelling kindergeld.

Daarnaast kunnen we aannemen dat A, de vader van het gezin, op 36-jarige leeftijd toch toegang heeft tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Hij kan in die hoedanigheid voorzien in het onderhoud van zijn gezin en kan instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor zijn dochtertje.

Overigens is het erg onwaarschijnlijk dat betrokkenen in Armenië, het land waar ze tenslotte ruim 34 jaar verbleven, geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben, bij wie ze terecht zouden kunnen voor eventuele (tijdelijke) hulp.

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De verblijfsmachtiging is niet langer nodig vermits er een blijvende verbetering is van de gezondheidstoestand.”

3.6. Verzoekers merken op dat de gemachtigde een jaar geleden een andere mening was toegedaan aangaande de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste medische zorg en bijstand in Armenië voor hun dochter.

Met deze kritiek gaan verzoekers voorbij aan de concrete motieven in het voormelde medisch advies van 16 mei 2013. Uit dit advies blijkt immers dat de ambtenaar-geneesheer zich baseerde op de medische attesten die werden voorgelegd na het eerste en gunstige advies van 12 april 2012 dat leidde tot de toekenning van een tijdelijke verblijfsmachtiging. Uit een studie van deze medische attesten blijkt dat de dochter van verzoekers een congenitale aandoening heeft waarvoor ze een ingreep onderging. Haar medische situatie is inmiddels door de ingreep gestabiliseerd. Ze heeft last van neurocardiogene crises door intestinale pijn evenals obstipatie. Ze wordt daarvoor behandeld met risperidon en laxerende middelen. De dochter is onder controle met de huidige behandeling en opvolging. De ambtenaar-geneesheer besluit dat er een duidelijke en blijvende verbetering is met het moment waarop de tijdelijke verblijfsmachtiging werd toegekend. Vervolgens stelt hij vast dat de dochter kan reizen en dat zij nood heeft aan mantelzorg die concreet door haar moeder, verzoekster, wordt verleend.

Verzoekers betwisten noch weerleggen op ernstige wijze deze concrete vaststellingen en conclusies van de ambtenaar-geneesheer, gesteund op de medische attesten zoals deze voorlagen op het moment van de bestreden beslissing.

3.7. De Raad benadrukt dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de medische appreciatie van een aanvraag tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet enkel gebeurt door een ambtenaar-geneesheer (Zie in die zin ook memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij artikel 9ter in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, 35: “*De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt.*”). Het onderzoek en de beoordeling van de medische attesten waarop de vreemdeling zich steunt worden dus aan de ambtenaar-geneesheer overgelaten. Deze laatste is volledig vrij in zijn beoordeling van de medische attesten (cf. ook Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 34).

Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid voor de ambtenaar-geneesheer om, indien hij dit nodig acht, een bijkomend advies of inlichtingen in te winnen van deskundigen of de betrokken vreemdeling zelf te onderzoeken. De ambtenaar-geneesheer is evenwel niet verplicht om de betrokken vreemdeling, die op basis van gezondheidsredenen een machtiging tot verblijf vraagt, steeds aan een medisch onderzoek te onderwerpen noch om bijkomende inlichtingen te vragen (zie ook RvS 6 november 2013, nr. 225.353). Uit de memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij artikel 9ter in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd wordt trouwens uitdrukkelijk aangegeven dat geen bijkomend onderzoek vereist is “*indien de medische toestand van betrokkene op een duidelijke wijze vastgesteld kan worden op basis van het dossier van betrokkene*” (Parl.St. Kamer, nr. 2478/001, 35). De keuze om beroep te doen op een deskundige of om bijkomend medisch advies in te winnen, behoort tot de autonome appreciatie van de ambtenaar-geneesheer, met name wanneer hij dit noodzakelijk acht. Het is de ambtenaar-geneesheer verder toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder een eigen medisch onderzoek te voeren of zonder een bijkomend advies van een deskundige te vragen indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder dergelijk advies een onderbouwd advies kan geven. Deze beoordeling komt enkel de ambtenaar-geneesheer toe.

Nu de ambtenaar-geneesheer de dochter van verzoekers niet persoonlijk heeft onderzocht, blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de medische toestand van de dochter op basis van de voorgelegde medische attesten voldoende duidelijk kon vaststellen en dat hij de ernst van de aandoening niet betwist. Het feit dat de ambtenaar-geneesheer een persoonlijk onderzoek niet nodig achtte, net zomin als het inwinnen van medisch advies van deskundigen, maakt niet dat zijn medisch advies onzorgvuldig werd opgesteld. Uit het administratief dossier noch uit het medisch advies blijkt dat de ambtenaar-geneesheer enige twijfels had over de medische appreciatie van de zaak, minstens tonen verzoekers dat niet aan. Verzoekers betwisten de medische appreciatie door de ambtenaar-geneesheer van de voorgelegde aandoeningen, zoals deze bleek op het moment van de bestreden beslissing niet. De ambtenaar-geneesheer dient niet van een bijzondere expertise blijk te geven om de door de verzoekers ingediende medische attesten te beoordelen en is hij niet verplicht om zich met een gespecialiseerd arts in verbinding te stellen, enkel omdat het standaard medisch getuigschrift van de vreemdeling door een geneesheer-specialist is opgesteld. Door zulks te vereisen, miskennen de verzoekers de vastgelegde

adviesbevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (RvS 6 november 2013, nr. 225.353). Verzoekers beperken zich verder tot een algemeen betoog, maar tonen geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer, naast een beoordeling van de medische attesten, had moeten overgaan tot een persoonlijk onderzoek van verzoekster of bijkomend medisch advies had moeten inwinnen bij deskundigen. Ze blijven in gebreke om op concrete wijze aannemelijk te maken dat een eigen onderzoek of bijkomend advies zich wel degelijk opdrong.

3.8. Uit het medisch advies van 16 mei 2006 blijkt zeer duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer een onderzoek heeft verricht naar de twee toepassingsgevallen onder artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hij heeft onderzocht of de ziekte een reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van de dochter inhoudt, waarbij hij vaststelt dat de situatie inmiddels is gestabiliseerd door de ondergane ingreep en met de huidige medicatie en opvolging. Voorts stelt hij vast dat de dochter kan reizen. Deze vaststellingen worden door verzoekers niet betwist of weerlegd.

Verder onderzocht de ambtenaar-geneesheer of de ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in Armenië. Uit het medisch advies blijkt dat de ambtenaar-geneesheer vaststelt dat de huidige medicatie en multidisciplinaire opvolging nodig zijn om de situatie stabiel te houden en vervolgens gaat hij over tot een onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid in Armenië van deze benodigde medische opvolging en behandeling.

Verzoekers kunnen derhalve niet ernstig voorhouden dat artikel 9ter te eng werd geïnterpreteerd of toegepast aangezien de ambtenaar-geneesheer duidelijk de twee toepassingsgevallen heeft onderzocht en daaruit geenszins blijkt dat het onderzoek naar een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk werd gesteld van het onderzoek naar of het bestaan van een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene. De ambtenaar-geneesheer heeft zijn onderzoek niet beperkt tot de vraag of er al dan niet sprake is van een levensbedreigende ziekte.

3.9. Dat bovenvermeld argument niet als ernstig kan worden beschouwd, blijkt ook uit het feit dat het betoog van verzoekers voornamelijk is gericht tegen het onderzoek van de ambtenaar-geneesheer naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde medische behandeling en opvolging.

In het medisch advies van 16 mei 2013 worden de benodigde behandeling en opvolging door de ambtenaar-geneesheer niet in vraag gesteld, maar besluit hij na onderzoek dat de benodigde behandeling en opvolging beschikbaar zijn in het land van herkomst, Armenië.

Zo stelt de ambtenaar-geneesheer, voor wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden, na onderzoek van internationale bronnen (MedCOI-databank), vast dat de nodige specialisten voor een multidisciplinaire opvolging aanwezig zijn in Armenië, zowel voor ambulante opvolging als voor eventuele hospitalisaties met de benodigde onderzoeken. Verder stelt hij vast dat er chirurgen beschikbaar zijn die specifiek in de darmen kunnen ingrijpen. Er blijken verscheidene vormen van laxantia beschikbaar te zijn als ook risperidon. De inhoud van de informatie m.b.t. de beschikbaarheid, zoals verkregen uit internationale bronnen, wordt nergens in het verzoekschrift op concrete en ernstige wijze betwist. Aldus blijkt dat de benodigde medische behandeling en opvolging aanwezig is in Armenië.

3.10. De toegankelijkheid van de benodigde behandeling en opvolging werd vervolgens eveneens onderzocht op basis van recente internationale bronnen en positief beoordeeld.

De verzoekers betwisten dat de benodigde behandeling en opvolging aanwezig en toegankelijk zijn in Armenië. Zij verwijzen vooreerst naar pertinente informatiebronnen die reeds naar voren werden gebracht in hun initiële verzoekschrift van 30 juni 2011. Verzoekers citeren uit algemene landenrapporten van 2010, 2009, 2007 en 2006 zonder deze op hun eigen situatie en de concrete situatie van hun dochter te betrekken. Deze rapporten zijn van een vroegere datum en dus minder recent dan de rapporten uit internationale informatiebronnen van 2010, 2011 en 2013 waarop de ambtenaar-geneesheer zich in zijn onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde medische behandeling en opvolging heeft gebaseerd. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekers stukken in de geciteerde landenrapporten onderlijnen die betrekking hebben op geestelijke zieke personen en psychiatrische behandeling alsook stukken onderlijnen die betrekking hebben op gehandicapte personen en de toegang tot bijzonder onderwijs en het publieke leven, zoals tewerkstelling. Verzoekers legden in het kader van hun initiële aanvraag van 30 juni 2011 en in het kader van de verlenging van de tijdelijke verblijfsmachtiging, medische aandoeningen voor in hoofde

van hun dochter. De ambtenaar-geneesheer beschreef deze aandoening in zijn advies van 16 mei 2013 als een congenitale aandoening. Uit deze beschrijving, die door verzoekers geheel niet wordt betwist, blijkt niet dat de voorgelegde aandoening van geestelijke of psychiatrische aard is, noch blijkt dat hun dochter gehandicapt is. Verzoekers betogen ook nergens dat hun dochter een geestelijk of psychiatrische aandoening heeft of een handicap. Er blijkt uit het medisch advies ook niet dat er nood is aan psychiatrische behandeling of opvolging of aan bijzonder onderwijs of dat er bijzondere noden zijn ten aanzien van het publieke leven, zoals tewerkstelling. Verzoekers maken het verband tussen de door hen onderlijnde stukken in de geciteerde rapporten en de specifieke medische situatie van hun dochter niet duidelijk.

Door louter te verwijzen naar informatiebronnen die reeds aan de gemachtigde werden voorgelegd, die bovendien minder recent zijn dan de internationale informatiebronnen die werden gebruikt door de ambtenaar-geneesheer en die geen verband houden met de specifieke medische situatie van hun dochter, weerleggen de verzoekers de concrete vaststellingen van de gemachtigde omtrent de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde medische behandeling en opvolging, die wel rekening houden met de specifieke medische situatie van de dochter, niet.

Verzoekers stellen verder dat rekening moet worden gehouden met hun inkomen, en menen dat er geen actief onderzoek werd gevoerd naar de mogelijkheid van financiering in Armenië van een medische behandeling en de prijzen van dergelijke behandeling en opvolging.

Wederom houden verzoekers een algemeen betoog zonder dit verder te concretiseren. In elk geval blijkt uit het medisch advies van 16 mei 2013 dat de ambtenaar-geneesheer een ruim onderzoek heeft gevoerd naar de financiële toegankelijkheid van de benodigde medische behandeling en opvolging op basis van internationale bronnen, zoals geciteerd in punt 3.6.. De ambtenaar-geneesheer heeft daarbij verschillende mogelijkheden geïdentificeerd die de financiële toegankelijkheid van de benodigde behandeling en opvolging faciliteren, zoals het gratis basispakket gezondheidszorg waaronder de zorgen die hun dochter nodig heeft, vallen en waarop verzoekers recht hebben bij terugkeer naar Armenië. Verder heeft de ambtenaar-geneesheer vastgesteld dat een werkloosheidsuitkering beschikbaar is alsook kinderbijslag en een familiale sociale uitkering voor arme families. De ambtenaar-geneesheer wijst erop dat verzoeker toegang heeft tot de arbeidsmarkt en dus in kan staan voor het onderhoud van het gezin en de medische kosten. Deze concrete vaststellingen worden op geen enkele wijze betwist of weerlegd.

Wat betreft de nood aan mantelzorg, blijkt uit het medisch advies dat verzoekster, moeder van de zieke dochter, deze mantelzorg verleent. Verzoekers tonen niet aan dat verzoekster bij terugkeer naar Armenië deze mantelzorg niet langer zou kunnen verlenen. Verder blijkt uit het medisch advies dat er in Armenië een NGO actief is die mantelzorg verleent aan hulpbehoevenden. Deze vaststelling wordt niet betwist noch weerlegd.

3.11. Verzoekers bekritisieren de kwaliteit van de benodigde behandeling en opvolging in Armenië en stellen dat deze beschikbaarheid moet worden onderzocht in de context van de algemene gezondheidssituatie van Armenië en de financiering van de gezondheidszorg die ondermaats zou zijn. Zij menen dat de beschikbaarheid *in casu* niet reëel, onzeker en zeer beperkt is.

In deze benadrukt de Raad dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet enkel stelt dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst moeten worden onderzocht, d.i. of er sprake is van een aangepaste, geschikte en toegankelijke behandeling. De vaststelling dat een adequate behandeling beschikbaar is, volstaat in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet vereist verder niet dat het bestuur moet garanderen dat de vereiste medische behandeling en/of medicatie in het land van herkomst even (gemakkelijk) toegankelijk zijn als in België. De vaststelling dat de medische behandeling en medicatie toegankelijk zijn, volstaat. Het bestuur is niet gehouden om voor verschillende hypothesen een specifieke en individuele kostenraming op te maken of precieze prijzen mee te geven. Evenmin dient te worden gegarandeerd dat de adequate behandeling in het land van herkomst van een zelfde of vergelijkbaar kwaliteitsniveau is als in België. Ook al zou de gezondheidszorg in Armenië niet optimaal zijn, wat *in casu* niet is aangetoond, houdt dit niet in dat de noodzakelijke zorgen er niet zouden kunnen worden verkregen (RvS 14 februari 2008, nr. 179.633).

Met hun algemeen betoog, dat steunt op loutere beweringen, weerleggen verzoekers de vaststelling dat de medische behandeling en opvolging beschikbaar is in Armenië, niet. Wederom tonen zij op geen enkele concrete wijze aan dat de geïdentificeerde medische behandeling en opvolging in Armenië niet aangepast of geschikt is. Verder betwisten noch weerleggen verzoekers op concrete wijze dat zij in hun individueel geval in staat zijn om een inkomen te verwerven uit arbeid op basis waarvan zij de medische kosten kunnen betalen (of minstens tonen zij het tegendeel niet aan), noch dat zij, bij gebrek aan een beroepsinkomen of een onvoldoende beroepsinkomen, beroep kunnen doen op een gratis basispakket gezondheidszorg of op de sociale zekerheid zoals werkloosheidsuitkeringen, kindergeld en een familiale

sociale uitkering. Ze maken dan ook niet aannemelijk dat de benodigde medische behandeling en opvolging niet of slechts onzeker of zeer beperkt beschikbaar is.

3.12. Verzoekers verwijzen naar recente medische attesten van 1 en 2 juli 2013, die bij het verzoekschrift worden gevoegd, en het gegeven dat ze nog diverse medische afspraken voor de boeg hebben. De Raad wenst te benadrukken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De ambtenaar-geneesheer noch de gemachtigde konden derhalve op het moment van de bestreden beslissing kennis hebben van de medische attesten die verzoekers nu voorleggen. De medische attesten werden dus te laat overgemaakt en verzoekers duiden geheel niet waarom zij niet in staat waren deze elementen voor de bestreden beslissing mee te delen aan de gemachtigde, nu zij wisten dat hun tijdelijke verblijfsmachtiging maar geldig was tot 9 mei 2013.

De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395). Verzoekers' betoog omtrent deze nieuwe medische attesten kan hier dan ook niet worden weerhouden. Het staat hen echter vrij om op basis van deze nieuwe medische attesten een nieuwe aanvraag in te dienen. Ter terechtzetting wordt meegedeeld dat zij op 14 juli 2015 een nieuwe aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hebben ingediend.

3.13. Verzoekers geven met het geheel te kennen niet akkoord te gaan met de bestreden beslissing maar tonen met hun betoog niet aan dat de ambtenaar-geneesheer zijn advies niet zorgvuldig heeft voorbereid, noch dat het advies is gestoeld met miskennis van de voorliggende gegevens in het administratief dossier of op grond van een incorrecte feitenvinding. Verzoekers maken ook niet aannemelijk dat de ambtenaar-geneesheer de voorliggende gegevens op kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld of artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft miskend. Ze tonen evenmin aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.14. Verzoekers voeren tevens aan dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden.

De Raad wijst erop dat met betrekking tot vreemdelingen die zich beroepen op hun medische toestand en het gebrek aan medische en sociale zorg in het land van terugkeer om hun verwijdering tegen te houden, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat enkel "*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*", een schending van artikel 3 EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42).

Het EHRM oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst: de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren.

Het komt verzoekers toe om *in concreto* aan te tonen dat de actuele medische toestand van hun dochter dermate ernstig en kritisch is dat er dwingende humanitaire gronden zijn welke zich zouden verzetten tegen de uitvoering van de bestreden bevelen. Verzoekers blijven in gebreke om het vooropgestelde bewijs te leveren aangezien ze hun betoog inzake artikel 3 EVRM verbinden aan hun kritiek inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde medische behandeling en opvolging. De Raad wijst erop dat een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaat om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Het is aan verzoekers om een begin van bewijs te leveren van zwaarwegende gronden die aannemelijk maken dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (zie EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 99, punt (b) en RvS 20 mei 2005, nr. 144.754), *quod non in casu* daar verzoekers de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat een medische behandeling in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is, niet op ernstige en concrete wijze betwisten noch weerleggen. Verzoekers maken melding van een "schending van humanitair recht" maar concretiseren of staven deze bewering niet.

Uit artikel 3 van het EVRM volgt geen verplichting om de dochter van verzoekers in België te behandelen omdat verzoekers' omstandigheden in Armenië minder gunstig zouden zijn dan in België. Het volstaat dat er enige vorm van medische behandeling beschikbaar is in het land van terugkeer zelfs

indien het van mindere kwaliteit is dan in de Verdragssluitende Staat (EHRM 29 juni 2004, nr. 7702/04, *Salkic e.a. v. Zweden*; EHRM, 27 september 2005, nr. 17416/05, *Hukic v. Zweden* en EHRM 24 juni 2003, nr. 13669/03, *Henao v. Nederland* (ontvankelijkheidsbeslissing) en zelfs indien het aanzienlijk veel geld kost (EHRM 15 februari 2000, nr. 46553/99, *SCC v. Zweden*; EHRM, 22 juni 2004, nr. 17868/03, *Ndangoya v. Zweden* en EHRM 25 november 2004, nr. 25629/04, *Amegnigan v. Nederland*). Indien een medische behandeling beschikbaar is, is er geen sprake is van de "zeer uitzonderlijke omstandigheden" die toelaten om een schending van artikel 3 van het EVRM vast te stellen. Het feit dat een medische behandeling minder gemakkelijk te verkrijgen is dan in een Verdragssluitende Staat, is geen beslissend element in het licht van artikel 3 EVRM (EHRM 17 januari 2006, nr. 50278/99, *Aoulmi v. Frankrijk*, par. 57-60, EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, par. 46-51). Tenslotte herinnert de Raad eraan dat uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de omstandigheid dat een terugkeer naar het land van herkomst de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt en de levensverwachting op betekenisvolle manier doet verminderen, niet volstaat om een schending van artikel 3 van het EVRM vast te stellen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, par. 42). Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin wordt een schending van artikel 2 EVRM aangetoond.

De Raad merkt op dat nieuwe elementen inzake de medische situatie van de dochter van verzoekers zullen worden onderzocht in het kader van de nieuwe aanvraag om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend op 14 juli 2015. Het staat verzoekers vrij om een verlenging van de bestreden bevelen te vragen, conform artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet, om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan hun situatie. Voorts kan de gemachtigde, in overeenstemming met artikel 74/17 van de Vreemdelingenwet, de uitvoering van de bestreden bevelen tijdelijk uitstellen op grond van de specifieke omstandigheden van het geval, waarbij rekening wordt gehouden met de fysieke gesteldheid van de dochter. Tenslotte wijst de Raad erop dat op grond van ditzelfde artikel 74/17 de gemachtigde gehouden is om de uitvoering van de bestreden bevelen tijdelijk uit te stellen indien de verwijdering de dochter van verzoekers bloot stelt aan een schending van het non-refoulement beginsel.

3.15. Het enige middel, in zoverre ontvankelijk, is niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES